

Dolors Comas d'Argemir Cendra

És antropòloga social, catedràtica de la Universitat Rovira i Virgili, feminista i d'esquerres. Té un fill i una filla, i dos néts. L'activitat acadèmica i la política s'ha anat entrelaçant constantment en la seva vida.

Va néixer a Barcelona el 10 d'agost de 1951. Filla d'un representant de sabates i d'una dona de classe obrera, mai va imaginar que arribaria a la universitat ni que s'implicaria en política (cosa que per cert va fer ràpidament quan era estudiant i va militar en el PSUC de la clandestinitat)... Està orgullosa dels seus orígens humils, que l'han motivada sempre a lluitar per la justícia social i la igualtat. El fet de ser dona també ha condicionat lògicament la seva vida i la seva identitat. I haver nascut a Catalunya.

Els estudis van constituir una oportunitat formidable per a ella, ja que la van fer sortir d'aquell destí tan limitat i poc interessant que es preveia per una noia en aquells anys. Es va doctorar a la Universitat de Barcelona el 1978. El 1984 va fer una estada potdoctoral a París, a l'École des Hautes Études en Sciences Sociales i l'any 1991 ho va fer en el Goldsmiths' College, de Londres.

En la universitat, l'equip d'antropologia que es va formar a Tarragona va ser també decisiu. Va fer investigacions al Pirineu aragonès i posteriorment al d'Andorra. També va treballar sobre els canvis en la família, la participació laboral de les dones i les activitats de cura. Destaquen els llibres *Vides de dona* (1990), *Mujeres, trabajo y cultura: la construcción de las desigualdades entre hombres y mujeres* (Icària, 1995), *Antropología económica* (Ariel, 1998) i *Andorra, una economía de frontera* (Pagès, 2002). Les recerques actuals es vinculen a temes de gènere i polítiques públiques.

Es va presentar a les eleccions municipals a Tarragona l'any 1995 en una candidatura unitària conformada per La Plataforma i per Iniciativa per Catalunya i va ser regidora de l'ajuntament fins al 2004. També va ser diputada del Parlament de Catalunya (1999-2006) i membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (2006-2012). El que més l'ha interessat de l'activitat política és el contacte amb la gent i els seus problemes, que intentava vehicular en la seva activitat de regidora o de diputada. Des de les propostes de millora urbana pels barris fins a les lluites contra el transvasament de l'Ebre, la defensa de l'escola o de la sanitat pública.

Actualment ha reprès la seva activitat acadèmica, sempre pensant que la recerca i la docència han d'estar al servei de la societat. I contribueix a l'activitat política en la seva qualitat de presidenta de la Fundació Nous Horitzons. L'any 2014 va rebre la distinció Maria Antònia Ferrer i Bosch, en reconeixement de la lluita pels drets de les dones i la seva visibilitat, atorgada per l'Observatori de la Igualtat de la Universitat Rovira i Virgili.

